

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษารูปแบบการฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสำหรับสาขาช่างยนต์ : กรณีศึกษาจังหวัดระยอง
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์	9 หน่วย
โดย	นายประภาส พวงชื่น
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. กัลยาณี จิตต์การุณย์ ดร. วราพรรณ น้อยสุวรรณ
ระดับการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
ภาควิชา	ครุศาสตร์เครื่องกล
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสำหรับสาขาวิชาช่างยนต์จังหวัดระยอง จำแนกตาม ประเภท และขนาดของโรงงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เจ้าของสถานประกอบการ/ผู้จัดการ/ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ผู้มีส่วนจัดฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรม จำนวนรวมทั้งสิ้น 455 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1) รูปแบบการฝึกอบรมของโรงงานอุตสาหกรรมโดยภาพรวม

1.1 นโยบาย/เป้าหมายของการฝึกอบรม ก็เพื่อฝึกงานตามเทคโนโลยีและตามสภาพการทำงานที่แท้จริงในสถานประกอบการ โดยมีรัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการวางแผน ควบคุมการจัดเก็บภาษีเพื่อพัฒนาทักษะ การจัดสรรงบประมาณและค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรม รวมทั้งการสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถนำค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมมาหักลดภาษีประจำปีได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะปฏิบัติแก่พนักงาน สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ควรได้รับการฝึกอบรม คือ พนักงานก่อนประจำการ (ผู้ฝึกงาน, ผู้ทดลองงาน) ซึ่งคัดเลือกโดยหัวหน้าฝ่าย/หัวหน้างาน ด้านหลักสูตรการฝึกอบรม ประกอบด้วย ทฤษฎี ปฏิบัติพื้นฐาน และการฝึกงานในโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ในสาขาที่เข้าเรียนสามารถทำงานได้หลายหน้าที่ เนื้อหาจะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ความรู้ทั่วไปที่ใช้ฝึกอบรม คือ มนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน สถานที่จัดและดำเนินการฝึกอบรม ควรเป็นศูนย์ฝึกอบรมเฉพาะที่ไม่ได้อยู่ในโรงงาน ผู้รับผิดชอบการเตรียมวัสดุฝึกและเครื่องมือ คือ โรงงานอุตสาหกรรมร่วมกับสถาบันการศึกษา การฝึกอบรมจัดปีละ 2-3 ครั้ง จำนวนผู้เข้ารับการอบรมครั้งละมากกว่า 10-20 คน ระยะเวลาการฝึก 1-7 วัน วันจันทร์-วันศุกร์ เวลา 08.00-16.00 น.

1.3 วิธีการสอนของครูฝึกใช้วิธีบรรยาย ลักษณะของครูฝึกอาจไม่ใช่บุคคลภายในของสถานประกอบการ จะเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาชีพ และวิธีการสอน การพัฒนาความรู้และประสบการณ์ของครูฝึกใช้วิธีการเข้ารับการอบรมวิชาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ หน้าที่ของครูฝึก คือ ฝึกอบรมพร้อมกับทำงานประจำอื่น ๆ ด้วย

1.4 การพิจารณาคัดเลือกผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรคำนึงถึงความรู้เดิม/ประสบการณ์เดิมเป็นคุณสมบัติที่สำคัญ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์ทำงาน ไม่จำกัดอายุ ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ และไม่ควรมีข้อผูกพันใด ๆ กับสถานประกอบการ

1.5 การวัดและประเมินผลการฝึกอบรมจะใช้การทดสอบทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะทำหน้าที่ร่วมกันประเมิน และใช้เกณฑ์มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สำหรับผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมจะได้รับการรับรองจากสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2) เมื่อจำแนกตามประเภทของกิจการ และขนาดของโรงงานอุตสาหกรรม ปรากฏผลที่ไม่สอดคล้องกันในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานสาขาช่างยนต์โดยตรง จะเน้นเนื้อหาในหลักสูตรทางด้านมนุษยสัมพันธ์ในการทำงาน ผู้รับการฝึกอบรมเป็นพนักงานประจำการ ต้องมีประสบการณ์ทำงาน 1-3 เดือน จำนวนผู้ฝึกมากกว่า 5-10 คนหรือมากกว่า 20-30 คนต่อครั้ง สถานที่จัดฝึกและสิ่งอำนวยความสะดวก คือ สถาบันการศึกษาร่วมกับโรงงานอุตสาหกรรม

2.2 โรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานสาขาช่างยนต์โดยอ้อม เห็นควรให้การจัดฝึกอบรมเป็นความสมัครใจของโรงงาน เนื้อหาในหลักสูตรเน้นความปลอดภัยในการทำงาน คอมพิวเตอร์พื้นฐาน ผู้รับการฝึกอบรมคือพนักงานระหว่างประจำการ ไม่ต้องมีประสบการณ์ในการทำงาน ไม่จำกัดอายุ ฝึกอบรมระหว่างจันทร์-ศุกร์ เวลา 08.00 -16.00 น. จำนวนผู้ฝึกมากกว่า 10-20 คนต่อครั้ง สถานที่จัดฝึกและสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นศูนย์ฝึกอบรมเฉพาะภายนอกโรงงาน

2.3 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีนโยบาย/เป้าหมาย เพื่อเตรียมกำลังแรงงานให้พร้อมทำงานและยกระดับฝีมือ แต่ไม่เห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีพัฒนาทักษะเพราะเพิ่มภาระทำให้ต้นทุนการผลิตสูง การสอนใช้วิธีการสร้างสถานการณ์จำลอง

2.4 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ยินดีที่จะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการฝึก เนื้อหาในหลักสูตรเน้นความสามารถในการปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐาน ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่จำเป็น และเน้นให้ผู้ผ่านการฝึกอบรมได้รับการรับรองวิทยฐานะจากโรงงานอุตสาหกรรมหรือบริษัทที่จัดอบรม

คำสำคัญ (Keywords) : นโยบาย / วิธีการสอน / ครูฝึก / ผู้เข้ารับการอบรม / การประเมินผล /

ขนาดของโรงงาน